Dwa lwy u progu drzwi

Wstęp

Lew widnieje na herbie współczesnej Jerozolimy. To wyjątkowe zwierzę jest wymienione w Biblii ok. 100 razy, znacznie częściej niż każde inne, które nie służyło do składania ofiar.

Lew, „król zwierząt” – dlaczego nazywamy go królem zwierząt? Lew nie jest ani największy (tygrys jest większy), ani najszybszy (gepard jest szybszy) w rodzinie kotów drapieżnych. Co więc posiada lew, co wyróżniałoby go spośród innych zwierząt sawanny? Król Salomon podpowiada nam w Przypowieściach 30:30 (UBG):

> *Lew, najsilniejszy wśród zwierząt, który przed nikim nie ustępuje*. Salomon określa lwa jako „najsilniejszego wśród zwierząt”

, używając hebrajskiego słowa *gibbor*, które oznacza „silny”, „mocny” lub „potężny”. Tym samym słowem są określeni potężni mężowie Starego Testamentu, zarówno dobrzy, jak np. Dawid (1 Sam. 16:8; 2 Sam. 17:10), Boaz (Ruty 2:1), Gedeon (Sędz. 6:12), ale także i źli, jak np. Goliat (1 Sam. 17:51) i Nefilimi (1 Mojż. 6:4), olbrzymi z czasów przed potopem. Siła lwa nie polega więc wyłącznie na mocy fizycznej, ale zawiera ona również aspekt psychiczny. Kilka rozdziałów wcześniej Salomon opisuje kolejną cechę lwa, pisząc:

> *…lecz sprawiedliwy jest nieustraszony jak młody lew* – Przyp. 28:1.

Jest tu użyte słowo *batach*, które w tym wersecie jest przetłumaczone na „nieustraszony”, lecz w prawie każdym innym miejscu w Biblii *batach* wiąże się z aspektem zaufania, ufności! Widzimy zatem, że w pewnym sensie lew symbolizuje siłę, moc, ale równocześnie także ufność.

Lwy w Biblii

Gdy byłem młodszy, uwielbiałem oglądać lwy w zoo i często zastanawiałem się, jakie to by było straszne, spotkać lwa poza klatką. Mieszkając w Vancouver, mam codziennie widok na „Dwa Lwy”, dwa dostojne szczyty w górach spoglądające na miasto. Tak samo i w Biblii możemy znaleźć kilka przypadków – niektóre są bardzo znane – gdy człowiek spotyka lwa.

W czternastym rozdziale Księgi Sędziów jest opisane, jak Samson spotyka młodego lwa na drodze do Timny. Z pomocą ducha Pańskiego Samson zwycięża lwa, rozdzierając go własnymi rękoma. Kilka dni później wraca, aby obejrzeć padlinę lwa i ku swojemu zdziwieniu znajduje w rozdartym lwie rój pszczół i miód. Między innymi dzięki tej historii Samson jest wymieniony w jedenastym rozdziale Listu do Hebrajczyków jako jeden z tych, którzy „zamknęli paszcze lwom”.

Na tej samej liście znajduje się Dawid. W 1 Księdze Samuela 17:35 Dawid opowiada, jak będąc młodzieńcem, jeszcze zanim stał się potężnym władcą, chwycił lwa za grzywę i go zabił. C.T. Russell porównuje walkę Dawida z lwem, która miała miejsce krótko po jego namaszczeniu, do walki Pana Jezusa z Szatanem krótko po chrzcie Zbawiciela w Jordanie (R-3230). Tak samo, jak Chrystus używał Słowa Bożego jako tarczy przed pokusami Przeciwnika, tak i my starajmy się poznawać i stosować Pismo Święte jako obronę przed złem. Zwycięstwo, które Bóg dał Dawidowi w walce z lwem, zapewne dodało mu otuchy i wiary w moc Bożą i służyło równocześnie jako przygotowanie do walki z Goliatem. Tak więc każda bitwa i każde zwycięstwo, które odnosimy przez wiarę w Boga, rozwija naszą siłę na przyszłe konflikty i tym bardziej zapewnia nam ostateczne zwycięstwo.

Jednym z pierwszych skojarzeń, jeśli chodzi o lwy w Biblii, jest historia Daniela w lwiej jamie. Prorok Daniel daje nam niesamowity przykład niezachwianej wiary w Boga Żywego. Daniel miał absolutną pewność, że Bóg zamknie paszcze lwom. Wierny chrześcijanin może mieć pewność, że Bóg jest miłosierny i wszechmocny, pamiętając, że każde przeżycie i utrapienie służy ku naszemu zbudowaniu. Cudowne świadectwo odwagi Daniela nawróciło potężnego króla Dariusza, który wydając piękny dekret do wszystkich narodów na całej ziemi, wychwala Boga Żywego, który wyratował Daniela z mocy lwów (Dan. 6:26-28). Pamiętajmy, że postępując według praw Bożych i słów Pana Jezusa, jesteśmy dobrym przykładem dla naszych przyjaciół i równocześnie tworzymy dobrą okazję do głoszenia Ewangelii.

Prorok Izajasz także kilkakrotnie wzmiankuje lwa. Wszyscy znamy popularne powiedzenie: „lew z barankiem paść się będą”. Ciekawe jest to, że takiego wersetu w ogóle nie ma. W dwóch miejscach prorok opisuje podobny stan, lecz nigdy nie używa wprost takiego wyrażenia. Czytamy w Izajasza 11:6 (UBG) –

> *I wilk będzie przebywał z barankiem, a lampart będzie leżał przy koźlęciu; także cielę i młody lew, i tuczne bydło będą razem; a małe dziecko będzie je prowadziło*.

Prorok Izajasz opisuje tu przyszły stan, w którym lew i cielę żyją razem w spokoju. Podobna myśl jest wyrażona w Izaj. 65:25, gdzie jest napisane, że *lew jak wół będzie jeść słomę*.

Dwa lwy

Jednym z wielu powodów, dla których rozważamy Pismo Święte, jest zrozumienie na czym polega dobro, a na czym zło. W Starym Testamencie Bóg objawia nam swoją wolę poprzez opisy historii Izraela, poprzez psalmy Dawida i poprzez słowa swoich świętych proroków. W Nowym Testamencie z kolei Pan Jezus Chrystus i Jego apostołowie uczą nas poprzez ducha świętego, jak rozpoznać, co jest dobre, a co złe. I w Nowym, i w Starym Testamencie toczy się walka pomiędzy tymi dwiema stronami. Na czele zła stoi ryczący lew, a na czele dobra stoi zwyciężający lew. Wykorzystując tę zależność, możemy rozważyć rolę lwa w Biblii. Są zarówno wersety, które używają symbolu lwa w jego pozytywnym sensie, ale tak samo lew może być negatywnym symbolem.

Apostoł Piotr pomaga nam zrozumieć, w jaki sposób działa Szatan, porównując go właśnie do lwa:

> *Bądźcie trzeźwi, czuwajcie, bo wasz przeciwnik, diabeł, jak lew ryczący krąży, szukając, kogo by pożreć* – 1 Piotra 5:8 (UBG).

Widzimy, że działalność Przeciwnika nie jest bynajmniej pasywna – zauważmy, że on aktywnie krąży i szuka. Wspaniałe są natchnione słowa apostoła, ponieważ w tym samym wersecie jest dana porada, w jaki sposób się strzec pożerającego lwa: *Bądźcie trzeźwi, czuwajcie!* Ryk lwa można usłyszeć z odległości prawie dziesięciu kilometrów. Jeśli więc będziemy czuwać, usłyszymy jego ryk. Nie jest to fizyczny dźwięk, który dałoby się usłyszeć uszami, lecz musimy słuchać naszym sercem i sumieniem. Często one nam sygnalizują, że to, co chcemy zrobić czy powiedzieć, nie pochodzi od Boga, lecz od ryczącego Przeciwnika. Łatwiej jest też usłyszeć ten ryk, gdy czuwamy nie sami, lecz w otoczeniu bliskich i wierzących. Tak samo, jak niektóre zwierzęta sawanny bronią się przed lwem poprzez trzymanie się razem w grupie, tak i my potrzebujemy regularnej społeczności z braćmi, aby ćwiczyć nasze serca i nasze sumienia w rozpoznawaniu wpływów Przeciwnika.

Ten to zły lew, przeciwnik Szatan, zaczął już od czasów ogrodu Eden krążyć i szukać. To właśnie on podpowiedział Ewie, żeby zjadła zakazany owoc. Widzimy jego wpływ także w smutnej historii pierwszego morderstwa, w historii Kaina i Abla. Pierwszy bohater wiary Abel złożył wartościowszą ofiarę niż jego starszy brat Kain (Hebr. 11:4). Przeciwnik wykorzystał rozpalony gniew Kaina, aby go „pożreć”. Pan Bóg przemawia do niego:

> *Wszak byłoby pogodne [twoje oblicze], gdybyś czynił dobrze, a jeśli nie będziesz czynił dobrze, u drzwi czyha grzech. Kusi cię, lecz ty masz nad nim panować* – 1 Mojż. 4:7.

Poprzez swoją zazdrość i swój gniew Kain otworzył te drzwi i wpuścił do swojego serca grzech.

Bardzo trudno jest zapanować nad naszymi pokusami. Często nie są one jednorazowym zdarzeniem, lecz odczuwamy je jako wielokrotne, stałe impulsy, skłaniające nas do poddania się. Dobry przykład możemy znaleźć w historii Józefa, gdy żona Potyfara …*namawiała Józefa codziennie, by spał z nią…* – 1 Mojż. 39:10. Stanowczość Józefa powinna być dla nas wzorem szybkiego odrzucania pokus. Możemy także czerpać siłę z zapewnienia, które miłosierny Bóg nam objawia w 1 Liście do Koryntian:

> *Dotąd nie przyszło na was pokuszenie, które by przekraczało siły ludzkie; lecz Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale z pokuszeniem da i wyjście, abyście je mogli znieść* – 1 Kor. 10:13.

Jednak siła i odwaga lwa sprawia, że ten sam symbol jest wykorzystany w przeciwstawnym, bardzo pozytywnym znaczeniu. Pan Bóg posługuje się tą symboliką w Objawieniu Świętego Jana. W piątym wersecie piątego rozdziału jest napisane:

> *A jeden ze starców rzecze do mnie: Nie płacz! Zwyciężył lew z pokolenia Judy, korzeń Dawidowy i może otworzyć księgę, i zerwać siedem jej pieczęci*.

Jest tu mowa o jednej osobie, określonej dwoma tytułami: „lew z pokolenia Judy” oraz „korzeń Dawidowy”. Błogosławieństwo Jakuba dla jego syna Judy pomoże nam zrozumieć pierwszy tytuł:

> *Judo, szczenię lwie, wróciłeś od łupu, mój synu. Skłonił się i położył się jak lew i jak lwica. Któż go obudzi?* – 1 Mojż. 49:9 (UBG).

Widzimy więc, że lew jest symbolem pokolenia Judy. Wiemy, że król Dawid pochodził z tego samego pokolenia, a ponadto w wielu proroctwach (2 Sam. 7:12-16; Izaj. 11:1; Jer. 23:5-6) czytamy, że Mesjasz jest potomkiem Dawida, korzeniem Dawidowym. Ewidentnie obydwa powyżej wspomniane tytuły odnoszą się do

Jezusa Chrystusa, a zatem to On wypełnia proroctwo z Objawienia 5:5. Lew może i jest „królem zwierząt”, lecz Lew z pokolenia Judy jest „Królem królów”.

Zakończenie

Jest to bardzo ciekawe, że Biblia potrafi harmonijnie wykorzystać symbolikę jednego zwierzęcia na dwa tak przeciwstawne sposoby. To nam pokazuje, że my sami decydujemy, czy chcemy być dobrzy czy źli. Pan Bóg w swojej mądrości i miłości dał każdemu z nas wolną wolę. W związku z tym mamy też wielką okazję i odpowiedzialność, by wybierać wolę Bożą oraz korzystać z przykładu naszego Zbawiciela jako drogowskazu na naszej drodze oraz pomocy przy podejmowaniu różnych decyzji. Znakomitą tego ilustracją jest nawrócenie Saula z Tarsu na drodze do Damaszku. Pan Jezus, objawiając się Saulowi, skierował jego kroki ku dobremu. Od tego momentu apostoł Paweł wybiera stronę Pana Jezusa, lwa zwyciężającego.

Wiemy, że Pan Jezus, lew z pokolenia Judy, zwycięży Przeciwnika, lwa ryczącego. Potwierdza nam to sam Mojżesz, pisząc o Mesjaszu w Psalmie 91:13 –

> *Będziesz stąpał po lwie i po żmii, Lwiątko i potwora rozdepczesz*. Majestat Chrystusa pokona grozę Szatana.

Badając symbolikę lwa w odniesieniu do Chrystusa i do Przeciwnika, uzyskujemy piękny łuk łączący początek Biblii z jej zakończeniem. Czytaliśmy w historii Kaina i Abla, jak u drzwi serca Kaina czyhał grzech, czyli Przeciwnik, lew ryczący. Objawiciel Jan opisuje Chrystusa, lwa zwycięskiego, pisząc:

> *Oto stoję u drzwi i pukam. Jeśli ktoś usłyszy mój głos i otworzy drzwi, wejdę do niego i spożyję z nim wieczerzę, a on ze mną* – Obj. 3:20 (UBG).

Dla którego lwa otwierasz drzwi? Odpowiedź wydaje się oczywista, lecz nie wystarczy jej wypowiedzenie. Bądźmy zawsze świadomi tych przeciwstawnych sił u progu naszych serc. Starajmy się codziennie, aby w naszym sercu cichy głos Chrystusa był głośniejszy od ryku Przeciwnika.

Dla którego lwa otwierasz drzwi?

Kaleta Natan